Написав ВВС Україна
Четвер, 30 жовтня 2014, 22:39

Джерело: ВВС Україна

Цього року дві книги письменника Андрія Кокотюхи потрапили до "довгого списку" конкурсу Книга року ВВС-2014 - "Київські бомби "(видавництво "Фоліо") та "Повний місяць" (видавництво "Нора-Друк").

Автор відзначає, що ці "ретро-романи" - співзвучні, оскільки оповідають про радянську владу в Україні з різницею в понад 40 років. У розмові з ВВС Україна письменник розповів, наскільки важко було писати історичний роман під час Майдану та про авторів, що вплинули на його світогляд.

ВВС Україна: Це не перший раз ви звертаєтесь до жанру історичного роману? Що особливого було в написанні цих двох книжок?

Андрій Кокотюха: До теми, що в романі "Київські бомби", з українських сучасних письменників не звертався ніхто. Беру на себе сміливість це сказати... Ця тема за замовчуванням вважається пріоритетом, і російської мови, і російської літератури. Тому що Київ того часу - Київ дореволюційний, був у складі Російської імперії, і вважалось, що українського там нічого не було.

Насправді український інтерес був дуже яскраво виражений в описаний період – коли почалась столипінська реакція та наступ на громадянські права та свободи. Ніхто не задавав собі питання, що робили в цей час українці? З одного боку були "терористи"-

есери, які протистояли царській охранці. На чиєму з цих двох боків були українці? Чи вони були третьою силою, яка мала право взятись за зброю та відстоювати свої інтереси – це перше, що мене спонукало (до написання роману - Ред.).

Друге – дія роману відбувається восени 1907 року. Через десять років ці люди, які грабували банки, викрадали людей, влаштовували теракти, кидали бомби – ці люди прийдуть до влади, і влада ця буде називатись радянською. Ця радянська влада, як ми бачимо у подіях нинішнього дня, нас не відпускає.

Надзавданням було показати передумови радянської влади у формі гостросюжетного пригодницького роману.

Щодо "Повного місяця" – ця тема перегукується. Я розповідаю про 1944-й рік, йде війна. Дія відбувається на територіях, які умовно можна назвати вільними… Насправді звільнення як такого не було – одна окупація змінила іншу. І страх перед гестапо нікуди не подівся – з'явився страх перед НКВД.

Знову ж таки, хотілося показати роль українців у цьому. Я не вірю, що українці, які служили у Червоній армії, цивільні, стовідсотково не чинили опору радянській системі. Це було внутрішнє дисидентство, партизанська війна, не лише у вигляді збройного повстання. У романі згадуються українські повстанці.

Написав BBC Україна
Четвер, 30 жовтня 2014, 22:39

